

ČUDESNI MINERALNI DODATAK — INTEGRALNA TERAPIJA —

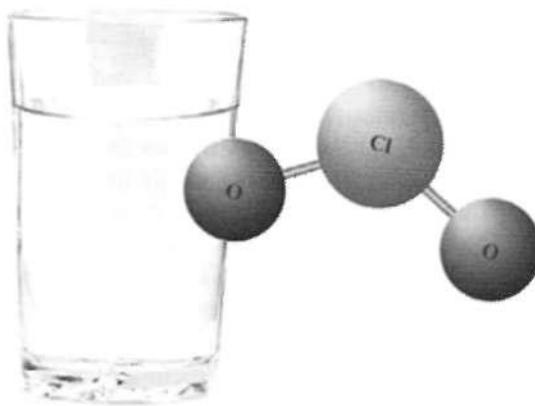
ZAKISELJENI NATRIJEV KLORIT SNAŽNO JE ANTIMIKROBNO SREDSTVO KOJIM SE MOGU IZLIJEĆITI MALARIIA I TROVANJE KRVI, ČAK I RAK, NO NAJBOLJE GA JE KORISTITI S DRUGIM PRIRODΝIM TERAPIJAMA KAKO BI SE POSTIGLA ISPRAVNA RAVNOTEŽA IZMEĐU OKSIDA-NATA I ANTOOKSIDANATA.

Piše: Walter Last © travanj 2009. Website: www.health-science-spirit.com

Natrijev klorit trenutno se promovira kao "čudesni mineralni dodatak" (engl. *Miracle Mineral Supplement* – MMS) koji ima izvanredno antimikrobnu djelovanje. Kolika je njegova snaga možete vidjeti iz izvještaja njegova pronalazača Jima Humblea, prema kojem je svih 75.000 osoba oboljelih od malarije koje su liječene MMS-om ozdravilo u roku od jednog dana.¹ To je očigledno velik rezultat ne samo za samoliječenje nego i za industriju lijekova i medicinu, koje su do sada nastojale ignorirati i potisnuti to otkriće. Ipak, postoje i znatni problemi povezani s korištenjem MMS-a. U ovom članku predlažem kako minimizirati te probleme integriranjem MMS-a s drugim prirodnim terapijama, umjesto da ga se uzima kao samostalnu terapiju za sve vrste bolesti i stanja.

KONVENTIONALNA UPOTREBA NATRIJEVOG KLORITA

Natrijev klorit (NaClO_2) u otopljenom stanju vrlo je lužnat i stabilan, međutim kada je acidificiran (zakiseljen), proizvodi plin klorov dioksid (ClO_2), koji ima jednak miris kao klor i vjerojatno je najjači univerzalni lijek protiv mikroba i parazita. Uništava sve anaerobne mikroorganizme i parazite, ali ne šteti korisnim laktobakterijama i crijevnoj flori. Jedini ostatak koji u vodi, hrani ili u tijelu ostaje nakon

liječenja MMS-om je sičušna količina natrijevog klorida (NaCl) to jest kuhijske soli.

Zakiseljeni natrijev klorit koristi se u mnogim zemljama, uključujući Australiju i SAD, kao antimikrobeno sredstvo u prehrabenoj industriji, kao sredstvo za pročišćavanje vode te za sterilizaciju bolničkih soba i opreme. U bolnicama se koristio kao dezinficijens stotinu godina, a u američkoj mesnoj industriji pedeset godina. Zdravstveno svjesne države i gradske samouprave u tretiranju javnih zaliha vode sve više štetni klor zamjenjuju bezopasnim klor-dioksidom.²

Godine 2003. australski i novozelandski Zakon o prehrabeni standardima promijenjen je na način da dozvoljava upotrebu natrijevog klorita zakiseljenog limunskom ili drugim prehrabeniim kiselinama za površinsko antimikrobeno tretiranje mesa, peradi, ribe, voća i povrća.³ Vrijeme između miješanja i primjene treba biti manje od pet minuta, a razine klor-dioksida ne smiju prelaziti tri ppm (dijelova na milijun, *op. prev.*). Prema ispitivanju

sigurnosti njegove upotrebe, utvrđeno je da, ako se ispravno koristi, u sirovoj hrani nakon tretiranja i prije prodaje neće ostati nikakvi ostaci, te da stoga nema toksikoloških opasnosti.

Natrijev klorit u čvrstom obliku je nestabilan i obično se miješa s oko 20 posto natrijevog klorida. U Australiji se proizvodi i prodaje kao 31-postotna vodena otopina. Otkriveno je da 2.8-postotna otopina natrijevog klorita aktivirana s 15-postotnom mlječnom kiselinom u omjeru od 1:100 ubija sve HIV-1 virus u crvenim krvnim stanicama.⁴ Zanimljivo je da je stabilizirani natrijev klorit koji ne proizvodi klor-dioksid patentiran za intravenoznu upotrebu i liječenje autoimunih bolesti. Navodno sprječava ili smanjuje aktivnost antigena i autoimmune reakcije.⁵

ORALNA TERAPIJA MMS-OM

Jim Humble je otkriće i početni razvoj terapije MMS-om predstavio u članku objavljenom u *Nexusu* 2008. godine.⁶ MMS se aktivira s pet kapi kiseline na svaku kap MMS-a kako bi oslobodio klor-dioksid. Prvotno su se za to koristili limunov sok i ocat; sada se umjesto njih obično koristi desetpostotna otopina limunske kiseline. Ona je oko pet puta kiselija i osloboda znatno više klor-dioksida sa snažnijim antimikrobnim djelovanjem.

Pričekajte tri minute pa pomiješajte tekućinu s pola do jedne čaše vode ili soka i popijte. Sok ne smije sadržavati

vitamin C, odnosno to može biti komercijalni sok od jabuke ili grožđa, ali ne i od naranče. Početni snažan i odbojan miris sada je uvelike smanjen budući da se klor-dioksid otapa umjesto da se osloboda u zrak.

Nemojte uzimati antioksidante blizu uzimanja otopine MMS-a. Ako vam je otopina prekisela, neposredno prije konzumacije pokušajte je djelomično neutralizirati bikarbonatom. Pažljivo dodajte samo male količine bikarbonata tako da pri pjenjenju tekućina i dalje ima kiselkast okus.

Terapiji se može pristupiti na dva načina:

- Možete krenuti s malom dozom i postupno je povećavati za kap sve dok se jednog dana ne razvije blagi osjećaj mučnine, nakon čega smanjite za dvije

Ta je metoda uspješno korištena u liječenju maličije, trovanja krvi i drugih akutnih infekcija. Obično izlječi bolest jednim udarcem

kapi. Nakon nekoliko dana pokušajte ponovno povećavati broj kapi i tako postupno napredujte do petnaest standardnih kapi jedan do tri puta dnevno u razdoblju od tjedan dana.

Medutim, mnogi pojedinci ne dodu tako daleko jer postanu preosjetljivi i mučnina im se počne javljati već pri vrlo malim razinama koje nemaju dovoljan antimikrobnii učinak. Mučnina se može smanjiti uzimanjem pripravka poslije jela, međutim to istovremeno smanjuje antimikrobnii učinak u usporedbi s onime kada se otopinu uzima na prazan želudac. Možda je najbolje uzeti MMS prije spavanja. MMS djeluje vrlo brzo i ljudi često postanu pospani nakon uzimanja doze. Nadalje, s mučninom se lakše nositi ako zaspite.

- Alternativna metoda je uzeti vrlo visoku dozu ili čak dvije velike doze u razmaku od jednog sata i prihvati da ćete se osjećati mučno i možda povraćati jedan dan ili dulje. Mučnina odnosno povraćanje obično počinju dva ili više sati nakon uzimanja vrlo velike doze, a tada je klor-dioksid već apsor-

biran tako da povraćanje ne smanjuje djelotvornost pripravka. Ta je metoda uspješno korištena u liječenju maličije, trovanja krvi i drugih akutnih infekcija. Obično ukloni bolest jednim udarcem.

Jim Humble u Kampali (Uganda) prilikom jedne terapije MMS-om

Za pojedinosti o terapiji MMS-om pogledajte moj članak o natrijevom kloritu⁷ te Standardni MMS protokol Jima Humblea.⁸

DRUGE MOGUĆNOSTI UPOTREBE

Budući da pojedinci često zbog mučnije prestanu uzimati MMS prije nego što se infekcija ili rak izlječi, istraženi su različiti načini upotrebe MMS-a. Najčešći među njima je transdermalna primjena. Kada zaobiđemo želudac obično se ne pojavljuje problem mučnine.

Određeni broj kapi MMS-a aktivira se s točno pet puta više kapi kiseline; nakon tri minute se u istom omjeru kao i kiselina dodaje DMSO (dimetil-sulfoksid). Nakon još tri minute čekanja otopina se utrljava na kožu. Varijacija toga je miješanje deset kapi MMS-a i jedne čajne šličice kiseline i DMSO-a. Ta metoda koristila se i kod liječenja raka, a koristio ju je i Jim Humble.⁹ Mada ta metoda ne uzrokuje mučniju nema pravih dokaza da djeluje. Čak postoje čvrsti teoretski dokazi da ne može djelovati. Dimetil-sulfoksid (DMSO) može djelovati kao blagi oksidant, međutim općenito, a posebno u prisutnosti snažnijih oksidansata, djeluje kao antioksidant. Glavni metabolit (proizvod u procesu metabolizma; *op. prev.*) kada se DMSO oksidira je MSM (metil-sulfonil-metan) koji se može pisati i kao DMSO₂ (dimetil-sulfon). Upišete li u internetski pretra-

živač Google "DMSO + antioxidant", pronaći ćete izraze poput, "DMSO — kralj antioksidanata" te "Ispostavilo se da je DMSO snažan antioxidant"... Jednostavno ne možete kombinirati najsnazniji oksidant sa snažnim antioksidantom i očekivati da međusobno ne reagiraju. No, i dalje smatram korisnim primijeniti aktivirani MMS na kožu kod liječenja lokalnih infekcija i tumora. Iako je MSM kao nosilac manje djelotvoran od DMSO-a, MSM poboljšava prolaz kroz kožu i nije antioksidant pa se može na siguran način koristiti s MMS-om. Medutim, njegova apsorpcija će biti spora i stoga nije pogodan za unošenje klor-dioksida u krv. S druge strane, apsorpcija kroz sluznicu bit će dosta brza i dat će bolje rezultate. Moguća područja apsorpcije su rektum, vagina i usta.

Metoda rektalne apsorpcije slična je upotrebi klistiranja kavom, koje je već široko prihvaćeno u prirodnom liječenju raka. Najprije klistirate debelo crijevo. Zatim umetnete mali broj kapi aktiviranog MMS-a u velikoj čaši vode. Zadržite to deset do dvadeset minuta i zatim izbacite. Ponovno klistirajte kako biste očistili crijevo i zatim umetnite velik broj kapi aktiviranog MMS-a u čaši vode. Pokušajte to zadržati trideset minuta. Možda ćete se moći kretati, no radije sjedite ili lezite. To će vam u sljedećih nekoliko sati, a možda i danima nakon toga, prouzročiti povećanu aktivnost crijeva. Kod raka i drugih kroničnih bolesti možete to ponavljati jednom tjedno, povećavajući broj kapi. To će biti dobro za probleme na tom području kao što su rak rektuma, rak prostate, sindrom iritabilnog kolona te infekcije, ciste i rak na ženskim organima.

Vaginalna primjena je pogodna kod slučajeva upale vaginalne sluznice, za ubijanje korijenja i spora *candida* koje se nalaze u sluznici i uzrokuju upalne procese. Počnite s jednom aktiviranim kapi i postupno, prilikom svake sljedeće primjene, povećavajte broj kapi. Ukoliko je kiselost otopine problem, možete je gotovo neutralizirati bikarbonatom nekoliko minuta prije dodavanja vode.

Usprkos tome, mišljenja sam da je mučkanje zakiseljenog i razrijedenog MMS-a u ustima vjerojatno najbolje generalna metoda za njegov brzi ulaz

zak u krv, kao i za čišćenje nosnih kanala. Nakon upotrebe šest aktiviranih kapi na taj način i držanja otopine u ustima oko dvadeset minuta ja sada uvijek imam ružičast jezik kada se ujutro ustanem, a prije je često bio djelomično obložen.

Jedna krhka starija žena bojala se progutati otopinu i samo je nekoliko minuta držala pet aktiviranih kapi pomiješanih sa sokom u ustima i zatim ispljunula. Nakon što je to dva puta napravila bila je mnogo pokretljivija. To pokazuje da je klor-dioksid brzo ušao u krvotok.

Držanje otopine u ustima nije previše neugodno, a okusni se populaci ubrzano prestanu buniti. Međutim, preporučljivo je gotovo neutralizirati otopinu s bikarbonatom kako bi se zaštitili zubi. To neće mnogo smanjiti djelotvornost zato što će se klor-dioksid koji provodi maksimalni sistemski učinak oslobođiti u prve tri minute. Nakon što ga razrijedite, ipak možete pričekati još deset do dvadeset minuta prije neutralizacije radi dodatne saturacije otopine.

Ako uzimate 100 do 125 mL ili pola velike čaše, najprije neutralizirajte samo polovicu tekućine i je držite u ustima deset do trideset minuta. Zatim neutralizirajte ostatak i ponovite postupak s drugom polovicom. Budući da se većina klor-dioksida apsorbirati kroz sluznicu, poslije neće biti važno hoćete li otopinu progutati ili ispljunuti.

INTRAVENOZNA TERAPIJA MMS-OM

MMS se intravenozno obično upotrebljava bez aktivacije. Jim Humble primio je takvu terapiju mnogo puta, a uz to je i oralnim putem uzimao i do dva puta po trideset zakiseljenih kapi bez izazivanja reakcije. No, nedavno je primio jednu zakiseljenu kap intravenozno što je izazvalo Herxheimerovu reakciju (koju uzrokuje otpadni materijal nastao nakon što je odjednom ubijen golem broj mikroorganizama). Sutradan je intravenozno primio još jednu kap i to nije izazvalo reakciju, međutim dan poslije toga je primio dvije kapi što je ponovno izazvalo reakciju. Isto se dogodilo i kod daljnog povećavanja broja kapi. Humble smatra da kisela aktivacija povećava oslobođanje klor-dioksida do tristo puta.¹⁰

Djelotvornost antimikrobne terapije često se može procijeniti po njezinu sposobnosti da izazove Herxheimerovu reakciju. Ona se sastoji od krajnjeg umora, prehlade, dijareje, bolova u mišićima i zglobovima i drugih simptoma sličnih simptomima gripe koji traju nekoliko sati ili nekoliko dana. Za trajanja reakcije trebate zaustaviti antimikrobnu terapiju i umjesto nje pitи velike količine kvalitetne vode, soka ili biljnog čaja.

Pitanje koje se sada postavlja glasi: kakva vrsta mikroorganizama se odupire izvanredno visokoj dozi od dva puta po trideset oralnih kapi, a zatim umre od jedne zakiseljene kapi uzete intravenozno? Oralne doze bi odstranile mikroorganizme iz krvi i limfnih sustava i najvjerojatnije iz većine tkiva i organa. Mogu se dosjetiti jednog objašnjenja, a to je da se radilo o takozvanim nanobakterijama. One se pričvrste za stijenke krvnih žila i štite se kalcificiranim ljudskom, pri tome kalcificiraju i tkivo, uzrokujući arteriosklerozu i slične simptome.¹¹ Čak i samo jedna kap zakiseljenog MMS-a može uzrokovati visoku koncentraciju klor-dioksida u krvnim žilama, očito dovoljno veliku da prodre kroz kalcificirane ljuštore nekih bakterija.

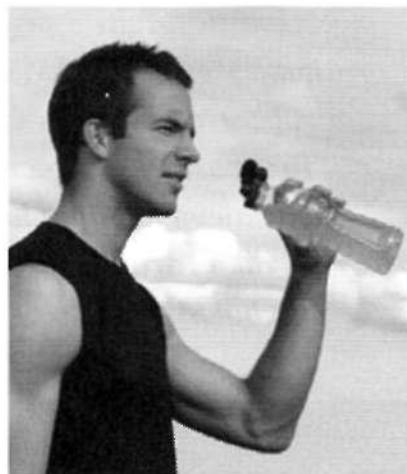
Neke osobe imat će priliku primati i intravenoznu terapiju MMS-om. Pa ipak, ja tu metodu smatram dosta nedjelotvornim načinom izlaženja na kraj s kalcifikacijom tkiva. Postoje bolji načini, na primjer, kao prvo, sprječavanje stvaranja nanobakterija, a zatim razbijanje postojećih kalcifikacija magnezijevim kloridom i limunovim sokom ili jabučnim octom. Jednom kada im se ukloni njihova kalcijeva zaštita, imunološki sustav lako izlazi na kraj s nanobakterijama.

INTEGRALNA TERAPIJA

Nekim je pojedincima često teško nastaviti s programom terapije MMS-om zbog čestih mučnina. To je posebno problem kod slučajeva uznapredovanog raka i drugih dugotrajnih bolesti. Zato prije započinjanja terapije MMS-om općenito preporučam program crijevne sanacije i antimikrobnu terapiju blažim sredstvima. To će ukloniti većinu toksičnih tvari uz manje neugodnosti nego kada se odmah krene s MMS-om. Kao dio tog preliminarnog

programa preporučujem crijevnu sanaciju češnjakom, trputcem, natrijevim bikarbonatom (soda bikarbona; *op. prev.*) i probioticima, a nakon toga trotjedni tretman s Lugolovom otopinom joda.¹²

U slučaju kardiovaskularnih bolesti i arterioskleroze sugerira se da se terapijom MMS-om mogu prebrzo ukloniti nakupine kolesterola što može dovesti do slabljenja pogodenih krvnih žila. Da bi se izbjegli odnosno minimizirali

ti problemi, preporuča se uzimanje velikih količina vitamina C, do deset gram dnevno u više doza, u razdoblju od nekoliko tjedana prije terapije MMS-

Čak i samo jedna kap zakiseljenog MMS-a može uzrokovati visoku koncentraciju klor-dioksida u krvnim žilama, očito dovoljno veliku da prodre kroz kalcificirane ljuštore nekih bakterija.

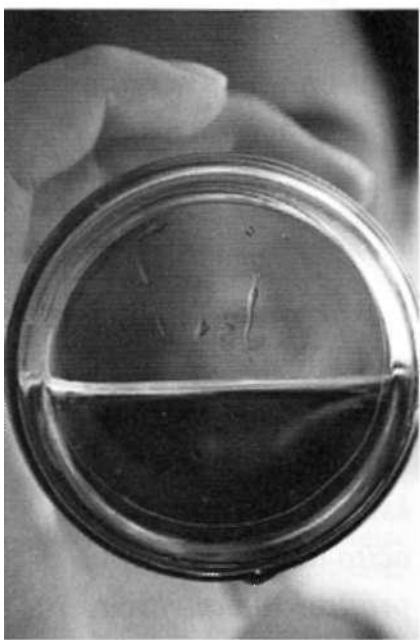
om. Svraha toga je jačanje krvnih žila i povećavanje njihove elastičnosti. Neke druge hranjive tvari koje poboljšavaju elastičnost su limunov sok, zeleni sokovi, bakar salicilat, magnezijev klorid, MSM i N-acetilglukozamin.

Što se tiče slučajeva raka, smatram da je liječenje MMS-om kao primarnom terapijom pokazalo dobre rezultate samo kod raka limfnog sustava, raka krvni i raka kože. Mnogo je djelotvorne integrirati terapiju MMS-om u

holistički program, kao što je opisano u mom članku "Holističko rješenje za pobjedu nad rakom".¹³

Kod prehlada klor-dioksid ubija sve virusne, ali ne zaustavlja korisno oslobođanje sluzi. Ono se može zaustaviti "šećernim lijekom" (engl. Sugar Cure). Držite u ustima čajnu žličicu fino mljevenog šećera sve dok se ne otopi, a zatim ga ispljunite i uzmite još jednu

Nekim je pojedincima često teško nastaviti s programom terapije MMS-om zbog učestalih mučnina. To je posebno problem kod slučajeva uznapredovanog raka i drugih dugotrajnih bolesti.

čajnu žličicu. Nastavite s tim jedan ili dva sata i po potrebi ponavljajte u naредnim danima. Šećer povlači sluz i limfu iz limfnih čvorova i tako postupno čisti nosne kanale.

Za gripu preporučam uzimanje nekoliko visokih doza MMS-a tijekom samo jednog ili dva dana, a zatim MMS zamjenite visokim dozama antioksidanata, posebno natrijevog askorbata, to jest pola čajne žličice u tekućem obliku (npr. sveže limunov sok) svakih dva sata sve do oporavka.

Neke osobe, posebno s uznapredovanim degenerativnim bolestima, nakon produžene terapije MMS-om mogu postati vrlo slabe na način koji nai-zgled nije povezan s reakcijama odumiranja. Također, vid im može početi ubrzano slabiti. Mislim da je glavni razlog tome nedostatak antioksidanta, posebno pomanjkanje glutathiona i superoksid-dismutaze.

To ponovno povlači pitanje primjerenosti korištenja terapije MMS-om. U svom članku "Kako pobijediti autoimmune bolesti"¹⁴ pokazujem da se većina kroničnih degenerativnih bolesti može povezati s nanobakterijama i pleomorfnim mikroorganizmima koji kao da dolaze iznutra, iz umrlih tjelesnih stanica, a ne iz okoline.

Glavnim uzrokom tog porasta količine mikroorganizama smatra se nakupljanje toksičnih ostataka metabolizma unutar stanica, što posebno pogoda mitohondrije koji proizvode energiju. Iskustva pokazuju da je definitivno korisno eliminirati više bakterijske i gljivične oblike iz tog mikrobnog prebijala, a MMS je djelotvoran dio integrirane antimikrobne terapije. Međutim, niže oblike nanobakterija i endogene virusne čestice općenito nije moguće eliminirati čak ni MMS-om.

Čak i kada osoba nastavi s dugoročnom MMS terapijom održavanja, broj tih mikroba će nastaviti rasti a nakupljanje toksičnih ostataka naposljetku će na druge načine uzrokovati sve veće zdravstvene probleme. Stoga je jedino racionalno rješenje odstraniti te toksične ostatke tradicionalnom metodom čišćenja sirovom hranom u kombinaciji s djelotvornom antimikrobnom terapijom.

Dok se neke virusne zaraze mogu djelotvorno liječiti MMS-om, druge, kao što je hepatitis C, Lymeova bolest pa čak i zaraza HIV-om, mada često dolazi do poboljšanja, općenito su mnogo otpornije. S druge strane, postoje uvjerljivi dokazi da je snažna terapija antioksidantima vrlo djelotvorna protiv virusnih bolesti. Na primjer, nebrojena izdanja u ortomolekularnoj literaturi (vidi <http://www.orthomolecular.org>) govore o brzom i djelotvornom liječenju teških virusnih infekcija vrlo visokim količinama vitamina C. I hepatitis-C se može djelotvorno liječiti velikim količinama različitih antioksidanata.¹⁵

Dakle, mislim da je mnogo djelotvorne na integrirani način koristiti obje vrste tretmana. Kod teških odnosno osobnih virusnih bolesti preporučam kombinaciju kratkotrajnog tretmana visokim dozama MMS-a i dugotrajnog tretmana velikim količinama širokog spektra različitih antioksidanata.

OKSIDANTI NASUPROT ANTIOKSIDANTIMA

Osim mučnine, kao posljedica liječenja MMS-om mogu se pojaviti i upale. Da bi se razumjela ta posljedica moramo razmotriti funkciju upale i ulogu oksidanata i antioksidanata u tom procesu. Upale povećavaju dotok krvi i hranjivih tvari u neko područje i od ključne su važnosti za djelovanje imunološkog sustava kao i za liječenje oštećenih organa i tkiva. Ukoliko imunološki sustav nije dovoljno snažan da eliminira mikroorganizme i mrtve tjelesne stanice, izvorno iscijeljujuće imunološke upale postaju destruktivne kronične upale, simptomatične za današnju epidemiju kroničnih bolesti.

Oksidanti podupiru imunološki sustav izravnim ubijanjem mikroorganizama i osiguravanjem više "vatrene moći" imunološkom sustavu. To rezultira pojačanim upalnim procesima i povišenom kiselošću tijela kada se koriste snažni oksidanti kao što je klor-dioksid. Dakle, kao i kod svakog pravog poboljšanja zdравila, tijekom liječenja MMS-om mogu se pojaviti različite reakcije liječenja uključujući privremene upale.

Čak i ako su kratkoročno neugodne, dugoročno su korisne za proces liječenja. Za podrobnije objašnjenje tog procesa, zvanog "kriza liječenja" ili "reakcija na liječenje", pogledajte web-stranicu <http://www.healthscience-spirit.com/healingcrisis.html>.

Antioksidanti imaju suprotnu ulogu od oksidanata. Oni štite tjelesne stanice i tjelesne funkcije od oksidacije. Oksidacija se treba odvijati samo u dobro utvrđenim i zaštićenim putovima kako bi proizvodila energiju ili eliminirala mikrobe i druga štetna sredstva.

Povećamo li unos oksidanata trebamo povećati i unos antioksidanata, inače bi vam se uslijed nadraženosti tkiva i drugih degenerativnih promjena moglo pojaviti nepotrebne upale. Primjer toga je slabljenje vida koje se može po-

javiti kada se velike doze MMS-a koriste više od nekoliko dana. Stav Jima Humblea je da antioksidanti nisu nužni uz terapiju MMS-om. On kaže: "Ne trebate štititi tijelo od malih količina ClO_2 koje proizvodi MMS. On jednostavno ne oksidira nikakve korisne bakterije ili tjelesne stanice. U stotinama tisuća kliničkih pokusa i ispitivanja nisu zabilježene nikakve nuspojave."¹⁶ Ta me izjava iznenaduje, jer sam čak i od malog broja korisnika primio nekoliko obavijesti koje, kako ih ja tumačim, izvještavaju o štetnim učincima zbog nedostatka antioksidanata. Stoga se uopće ne slažem sa stavom Jima Humbla o antioksidantima. Moje stajalište podržava dr. Thomas Lee Hesselink. Na temelju iscrpnog istraživanja literature, on je pokazao da klor ubija parazite malarije oksidirajući njihove vitalne antioksidante, uključujući glutation, alfa-lipoičnu kiselinu i koenzim A. Hesselink piše: "...nijedna količina intraplazmodijskog glutationa (GSH) ne može se oduprijeti dovoljnoj dozi klor-dioksida (ClO_2). Vodite računa o tome da svaka molekula ClO_2 može onemogućiti jednu do pet molekula glutationa..."¹⁷ Ako se paraziti ubijaju onemogućavanjem njihovog glutationa i drugih esencijalnih antioksidanata, tada će glutation i drugi antioksidantni sustavi u našem tijelu također biti ugroženi.

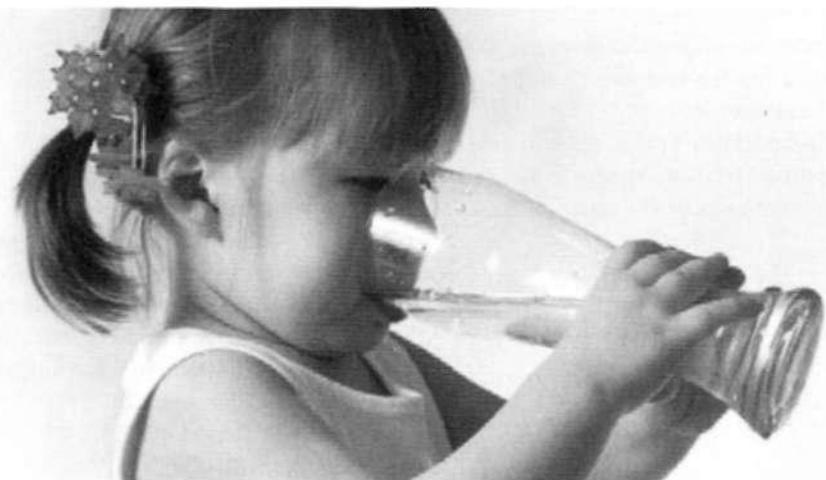
Smatram da svi oni koji se hrane na konvencionalan način, svi koji imaju infekciju ili kroničnu bolest, svi koji puše te svi koji su u poznjim godinama vrlo vjerojatno imaju nedostatak antioksidanata. Svaka od tih bolesti i stanja će se pogoršati stalnim izlaganjem antioksidantima, bilo da se radi o antioksidantima iz klorirane vode, zagađenog zraka, pržene hrane ili snažnom oksidanu, kao što je klor-dioksid.

Problem nije u tome da klor-dioksid oksidira korisne bakterije ili tjelesne stanice, nego u tome da klor-dioksid snažno reagira sa širokim spektrom antioksidanata i tako u tijelu kojemu već manjka antioksidanata stvara još veće pomanjkanje.

Ima dokaza da je manjak antioksidanata glavni uzrok za nakupljanje oksidiranih otpadnih tvari unutar stanica koje vodi do kroničnih degenerativnih bolesti i porasta broja nanobakterija i pleomorfnih mikroorganizama.¹⁸

Zato smatram da dugotrajna terapija MMS-om bez antoksidantne zaštite doprinosi razvoju kroničnih bolesti.

U prosvjećenijoj budućnosti, kada medicinski sustav bude usredotočen na liječenje umjesto na zaradu, liječenje

Dok se koristi MMS važno je povećati unos antioksidanata. No, oksidanti i antioksidanti trebaju tijekom dana biti odvojeni kako se ne bi međusobno neutralizirali. Na primjer, MMS možete uzimati prije doručka i prije odlaska na spavanje, a antioksidante između sredine prijepodneva i sredine poslijepodneva.

To vrijedi ne samo za antioksidante u obliku dodataka, kao što su vitamini C, E i B-kompleks, koenzim Q-10, ekstrakt sjemenki grožđa, beta-1,3-D glukan i imunološki stimulansi, nego i za hranu bogatu antioksidantima, kao što su ljubičaste bobice i ljubičasti sokovi, sveže voće, polinezasičena ulja, kurkuma, crni ili zeleni čaj, kakao i drugo. Budući da klor-dioksid posebno dobro reagira s vitaminom C, kada se velika doza MMS-a uzima više od nekoliko dana, preporučljivo ga je uzeti jedan gram ili više kako bi se zaštitile strukture osjetljive na oksidaciju, kao što su srce, mozak i oči.

ZAKLJUČAK

Otkriće antibiotika pozdravljenje je kao najveći napredak u povijesti suvremene medicine. Mislim da je unutarnja upotreba MMS-a čak i važnija. Međutim, jednako kao što antibiotici imaju svoju tamniju stranu jer uzrokuju disbiozu i kandidijazu ukoliko se koriste nepravilno, bez fungicida, tako i kod MMS-a postoji opasnost narušavanja zdravlja koristi li se bez antioksidantne zaštite.

teških infekcija moglo bi zahtijevati samo jednu intravenoznu infuziju zakiseljenog MMS-a. Do tada ćemo na izbor imati niz drugih metoda.

Smatram da je najdjelotvorniji pristup za teške, akutne infekcije velika doza od petnaest kapi ili dvostruka velika

Na temelju iscrpnog istraživanjaliterature, on je pokazao da klor ubija parazite malarije oksidirajući njihove vitalne antioksidante, uključujući glutation, alfa-lipoičnu kiselinu i koenzim A.

doza, to jest dva puta po deset do petnaest kapi. Sve što morate je prihvatići da ćete povraćati dan ili dva.

Ako je problem manje težak vrlo djelotvornom se pokazala dvostruka doza od šest kapi i nakon sat vremena još šest kapi. Čak i to može prouzrokovati mučninu i malo povraćanja.

Kao alternativa, možete eksperimentirati s apsorpcijom velike doze kroz sluznice usta ili rektuma, ovisno tome gdje je središte infekcije.

Kod kroničnih degenerativnih bolesti preporučio bih izmjenjivanje kratkog perioda uzimanja velikih doza MMS-a s duljim razdobljima velikog unosa

antioksidanata iz hrane i putem dodatka. Osim toga, preporučujem upotrebu drugih terapija kao što su pročišćavanje kako bi se uklonio temeljni uzrok bolesti.

Također bih preporučio primjenu aktiviranog MMS-a kod inficiranih područja blizu koži.

Kada započinjete s programom liječenja, preporučio bih vam da najprije krenete s crijevnom sanacijom i smanjenjem ko-

Otkriće antibiotika je pozdravljeni kao najveći napredak u povijesti suvremene medicine. Mislim da je unutrašnja upotreba MMS-a čak još važnija.

ličine mikroorganizama s blažim sredstvima, kao što je Lugolova otopina joda, a da tek nakon toga počnete terapijom MMS-om, postupno povećavajući doze kao u standardnom programu.

Trenutno je MMS još uvijek dostupan preko interneta. Postoje dvije vrste s ponešto različitim sastavom. Proizvod koji prodaje tvrtka *Global Light* (www.globallight.net) i njezini distributeri sa stavljen je od pahuljica s dvadeset posto natrijevog klorida, dok je MMS tvrtke *Stride into Health* (<http://www.strideintohealth.com>) čista otopina natrijevog klorita kakva se koristi u industriji hrane.

MMS je nominalno 28-postotna otopina pahuljica, međutim zbog visokog udjela natrijevog klorida efektivna koncentracija natrijevog klorita je 22.4% i jednaka je u oba proizvoda.

BILJEŠKE:

1. <http://miraclemineral.org>
2. http://www.epa.gov/safewater/mdbp/pdf/alter/chapt_4.pdf
3. Prehrabeni standardi Australije i Novog Zelanda, "Izvještaj o konačnoj procjeni – Primjena A476 – Zakiseljeni natrijev klorit kao pomagalo u obradi hrane", 12/03, 8. listopada 2003., na http://www.foodstandards.gov.au/_srcfiles/A476_Chlorite_Final_Assessment_Report.pdf
4. Rubinstein, A., Chanh, T., Rubinstein, D.B., "Klor-dioksidna sterilizacija crvenih krvnih stanica za transfuziju, dodatane studije", *Int Conf AIDS 2004*, 7-12. kolovoza 2004; 10:235 (apstrakt br. PB0953), na <http://gateway.nlm.nih.gov/MeetingAbstracts/102210-422.html>
5. "Upotreba kemijski stabilizirane klorne otopine za inhibiciju antigen-specifičnog imunološke reakcije" (WO/1999/017787), na <http://www.wipo.int/pctdb/en/wo.jsp?wo=1999017787&IA=WO1-999017787&DISPLAY=DEC>
6. Humble, Jim V., "Čudesna terapija za malariju i druge bolesti", NEXUS 2008; 15(2)
7. Last, Walter, "Natrijev klorit: Čudesna mineralna otopina (MMS)", na www.health-science-spirit.com/MMS.html
8. "Važne informacije – 2. Standardni MMS protokol", na <http://miraclemineral.org/importainfo.php>
9. "Nov način primjene MMS-a", na <http://mms-articles.com/dmso-article.htm>
10. "Intravenozne metode primjene MMS-a", na <http://jimhumble.biz/bizintravenous.htm>
11. Mulhall, Douglas, "Povezanost nanobakterija sa srčanim bolestima i rakom", NEXUS 2005; 12(5)
12. Za pojedinosti pogledajte, Walter Last, "Konačno čišćenje", na www.health-science-spirit.com/ultimatecleanse.html
13. Last, Walter, "Holističko rješenje za pobjedu nad rakom", NEXUS 2008; 16(1); također na <http://www.health-sciencespirit.com/cancersolution.htm>
14. Last, Walter, "Kako pobijediti autoimmune bolesti", na <http://www.health-science-spirit.com/autoimmune.htm>
15. Lyons, Graham, "Selen i hepatitis C: uloga u liječenju", na <http://www.laucke.com.au/health/SeHepC.htm>
16. "Važne informacije – 8. Zašto antioksidanti nisu potrebni u borbi protiv prekomjernog starenja?", na <http://miraclemineral.org/importainfo.php>
17. Hesselink, Thomas Lee, "O mehanizmima toksičnosti klornih oksida protiv parazita malarije – Pregled", na <http://bioredox.mysite.com/CLOXhtml/CLO-Xprnt+refs.htm>; također na <http://miraclemineral.org/part2.php>
18. Last, Walter, "Kako pobijediti autoimmune bolesti ", na <http://www.health-science-spirit.com/autoimmune.htm>